

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

2.nodaļa: Mūžu druva 3.d.

Uz nākotni!

89.

Neviens nedrīkst domāt, ka zemes vakardienas mērogi noderīgi arī rītdienai. Tāpēc cilvēcei no jauna jāizprot savas īslaicīgās mājošanas nozīme zemes stāvoklī. Tikai pamatā noskaidrojot savu eksistenci blīvajā stāvoklī un izprotot Smalko un Ugunīgo Pasauli, iespējams nostiprināt savu esamību.

90.

Zemes eksistenci var pārveidot tikai spilgti iztēlojoties nākamo dzīvi. Daži baidās no nākotnes un ar to atņem sev spēku, citi par Smalko Pasauli spriež savās iedomās un tā rada aplamus tēlus; trešie izturas kā īsti miroņi, un tie ne par ko citu, kā vien par tirgus cenām, nedomā. Bet neviens neapjēdz, ka pat viss mūžs ir tikai mirklis Bezrobežībā.

Par nākotni jādomā ar trejādu domāšanu. Pirmā – kad cilvēks savu domu var izteikt vārdos, otrā domāšana jau būs nepasakāmi iekšējāka, bet tā līdzīga okeāna viļņiem; cilvēku šādi paisumi satricina un viņam liekas, ka viņš aizmirst viļņu aiznesto tēlu. Beidzot trešā, visai dziļā domāšana, kas nav izsakāma ne vārdos, ne tēlos, un tikai psihiskā enerģija un saules pinums atgādina par notikušo.

Un tā, - lai cilvēks ar trejādu domāšanu iztēlojas nākotni. Šāda iztēle līdzīga enkura iemešanai, kuģis pietausies noturīgam enkuram. Tāpat saprātīgs domātājs virzīsies uz vēlamo mērķi. Gudrais zina, kur viņš var izpausties ar vislielāko lietderību. Tikai nesaprātīgais var sapņot par mātīgu pārejošu spožumu. Pat tie, kas pagātnē ieņēmuši augstas vietas, neaizrausies ar ārišķību, bet padomās par darba varenību.

Par nākotni domāt jāmacās tā, it kā gatavojoties nekavējoši pāriet tālos ceļojumos un, tanī pat laikā, jāprot pilnīgi atbilst zemes uzdevumiem, tas arī būs lietderīgs līdzsvars.

Mēs daudzkārt esam minējuši lietderību, jāpierod, ka šī īpašība nepieciešama visos dzīves novados. Atgādināsim to, jo zinām, cik cilvēki to ačgārni saprot. Viņi domā, ka mērķtiecība jāpielieto kaut kādos sevišķos gadījumos. Bet ne jau vienu reizi vien jāatgādina, ka katra ikdienas parādība ir daudzu cēloņu sekas.

Iluzori ir kā mazie, tā lielie veikumi. To novērtējums izpaudīsies ne uzreiz, bet gudrais atcerēsies savas ceļa zīmes un lietderīgi tās izmantos nākošajā dzīvē. Viņš zina, ka labais ir neizsmeļams, bet ļaunais galīgs.

91.

Arī fizisku iemeslu dēļ mudina tiekties nākotnē. Nav jāaizmirst, ka Smalkajā Pasaulē izjūtams ne vien karstums, bet arī aukstums – normāli abas šīs izjūtas ir nevajadzīgas, bet tās izriet no līdzatnestām, neizdzīvotām zemes daļiņām. Tiekšanās nākotnē ir labākā atbrīvošanās no Zemes čaulas. Tā var vēlreiz pārliecināties, ka doma nes līdzī tīri fiziskas sekas. Protams, Smalkajā Pasaulē nepieciešami atbrīvoties no zemes izjūtām. Ja tās sajūtas, tas nozīmē, ka kaut kādas daļiņas draud traucēt augšupeju.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

2.nodaļa: Mūžu druva 3.d.

Ja Smalkajā Pasaulē mājo harmonijā, zemes izjūtas nerodas, vienkāršāk runājot, tās iedzīvotāji neizšķiež enerģiju tādās izjūtās, kuras arī zemes stāvoklī sagādā daudz smaguma. Ir iespējams sagatavot apziņu, lai tā atbrīvotos no visādām nevajadzīgām pagātnes atliekām. Taču arī uz Zemes, kaut ko atceroties, cilvēki iesaucas – man pārskrēja karstums, vai – sirdi stindzināja aukstums! Bet ja jau uz Zemes doma izraisa izjūtamu fizisku reakciju, tad Smalkajā Pasaulē tai vajag krietni pastiprināties. Tikai nākotne var atbrīvot no izjūtu smaguma, un, ja ir apgūta tiekšanās uz Augstāko, tad nav arī visai grūti pieradināties domāt par nākotni. Tā nostipriniet visās darbībās nākotnes izpratnes lietderīgumu.

92.

Tas, kurš vismazākajā prot saskatīt Augstākās Pasaules klātbūtni, - jau ir augšupejas ceļā. Patiesi, visā vajag piesaistīt sevi Augstākajai Pasaulei. Bez šādas piesaistīšanās ceļš būs ilgs. Visraupjākajos apstākļos iespējams tiekties uz Augstāko Pasauli, un šī Krāšņā Pasaule kļūs tuva. Jau zemes ķermenī gars iemācīsies piesaistīties Augstākajai Pasaulei, atgriezdamies it kā brīnišķā dzimtenē. Jau pārejošai zemes dzimtenei ir pievilksme, vēl jo spēcīgāka pievilksme mūžīgajai tēvijai. Vienīgi haoss var cilvēkam aizsegt viņiem pienācīgo dārgumu. Harmonijas skanējums uzvar haosa jūkli.

93.

Nepalīdzēs cilvēkiem nedomāt par nākotni. Katru dienu iespējams ļoti labi padomāt par labāku dzīvi aiz zemes robežām. Jo skaistāka iztēle, jo labākas iespējamības dzimst tur, kur valda doma.

94.

Vai jūs sajūtat patieso ļaunumu, kuru rada kļūdaina rīcība? Vai jūs aiz egoisma nedomājat, ka ļaunums vispirms skar jūs pašus? Bet darbības plānā neesat jūs vieni, bet katrs jūsu solis skar arī tos atbildīgos, kuri iet pašreizējīgi. Daudz nelabojama pieļauts vieglprātīgu sapulču laikā. Mācība daudzkārt norādījusi uz kolektīva saitēm. Jāsarga tos, kuri riskē seku paātrināšanas dēļ.

Lai katrā uzliesmo apziņa par tās stundas svarīgumu, kurā viņš uzaicināts. Kad sen jau runāju par vieglprātību, vajadzēja nekavējoties ietvert apziņā mirkļa svarīgumu un piespiest ietvert sevī arī atbildības sajūtu. Ārpus lietām, ārpus savām un grupas sekmēm ir jāsajūt evolūcija ar visām tās savdabībām. Tik skaidro domājiet.

45.

Kā tad daudzi saprot atbildību? Tik maz taču mēdz domāt par lielo atbildības apstiprinājumu! Tas, kas uzņemas atbildību acīmredzamā vieglprātībā vai ar patības tieksmēm, uzņemas drausmīgu karmu. Kad tiek dota lielā Kalpošana cilvēces labā, tad saskaņā ar to jānes arī atbildība. Kad Nesēja rokās ir Mūsu trauks, tas nozīmē, ka jābūt tā cienīgam, lai brīnišķais trauks paliktu joprojām spārnots. Patiesi, pienākas atbildību nest ar rūdītu garu un ar visu sirds piesardzību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

2.nodaļa: Mūžu druva 3.d.

96.

Īsts nesavtīgums ir patiesas sirdsdegsmes plauksme, bet tas jāpauž ne tikai rīcībā, bet tieši apziņā. Rīcības ir neprecīzs atspoguļojums, kā klejojošas ēnas, un drebošas nosacītības viesulis nozog darbības jēgu. Vai var spriest par rīcību bez cēloņa un sekām? Tad glābējs izrādīsies par apvainotāju un atdevušais par skopuli. Bet izveidot nesavtīgu apziņu nav viegli – nav apejama individualitāte. Un nesavtīguma augļi var nobriest tikai skaidri apzinoties nākamību. Nesavtīgums netiek celts uz pagātnes eksperimenta. Tikai reāla nākotnes sajūta var izveidot iekšēju spriedumu par iespējamības robežām. Tas, kurš nakts klusumā domā – pagātne man ir iemācījusi nesavtīguma vērtību, tas ir važs kalts.

Nesavtīguma himna jānodzied saules staros, kā putnam sava vienīgā izteiksme, zinot nākamo dienu, kad nolemts pārlidojums. Izprotot pārlidojuma nozīmi, top skaidra arī nesavtīguma nozīme.

Nākotni uzskatiet kā pavērsienu no nakts uz dienu. Miegainie aizgulēsies, bet kopiena ir nomodā. Mūsu sardze nevienu patruļu neuzskata par niecīgu.

97.

Ārsts parasti saka slimniekam – “lūk, atnāks vasara, jūs dosities saulē, atjaunosities kalnu vai jūras vējos.” Pat pasaulīgās zemes ārsts dziedina, aicinādams tiekties uz nākotni. Karma ir pagātnes slimība, izārstēšanās no tās – nākotnē. Tiešām, kas grib atbrīvoties no pagātnes, var tiekties uz nākotni. Tiekšanās ar visu būtni aizsargā no pagrimšanas. Piemērs – debess ķermeņi mūžīgajā kustībā. Tā atcerieties, ka esmu norādījis, - kā var staigāt pa ūdeni, bet neesmu sacījis, vai var uz tā stāvēt. Karmu var grozīt ar neatturamu tiekšanos.

98.

Kustība uz nākotni līdzinās liesmas kustībai. Var pabrīnīties, kā uguns, gan redzami, gan neredzami dzīvo, vibrēdama un sargādama pasaules līdzsvaru. Tālab tieksimies uz nākotni, jo uguns stihijas atbalstīti nekritīsim. Bet izraisīt uguni iespējams tikai ar gara kustību. Tāpēc Zemes plānā liksim lietā augstākos likumus. Tiekoties uz nākotni, ir iespējams pat grozīt karmu, tāpat iespējams grozīt visus zemes nosacījumus. Pielietojiet dzīvē Manu Norādījumu. Tikai tam, kas tiecas, piekļaujas dārgo enerģiju daļiņas.

99.

Skolotāja apstiprināšanu var atkārtot ik stundu, jo Mūsu celtnei vajadzīga apzināta Hierarhijas pieņemšana; var sagaidīt dažādus notikumus, bet tajos daļību ņemt var tikai caur Hierarhiju, ko Mēs esam pavēstījuši. Tāpēc – ne tikai Mūsu lēmumi, bet gadu tūkstošu karma padara nākotnes celšanas darbu par nenovēršamu. Var pārgrozīt detaļas, bet pamatus izjaukt nedrīkst. Tāpēc pat dzīves sīkumos nav jāpiemirst Mūsu Griba. Ir pareizi apjēgt jaunradāmo pasaku, bet tā pārvērtīsies vienīgi pa Hierarhijas kāpnēm.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

2.nodaļa: Mūžu druva 3.d.

100.

Mēs, protams, neesam antīku priekšmetu pretinieki, ja to aura ir laba, tikai nevajag tos aplūkot savas pagātnes acīm. Mēs pietiekoši labi zinām, ka pilnveidošanās sasniedzama nevis iegremdējoties pagātnē, bet neatturami tiecoties nākotnē. Tāpēc Mēs ieteicam, sevišķi tagad, pārsviest visu apziņu nākotnē, un tā, izvairīties no daudziem agrāko dzīvju slazdiem.

101.

Pagātnes inde – tā nosaucam gremdēšanos pagātnē, kas spēj atmodināt norimušos karmiskos apstiprinājumus. Pagātne spēj uz laiku atņemt tagadnes uzkrājumus. Bet mūsu spēks vairojas, kad vēršam skatu nākotnē. Katrs izbijušais simbols griež mūs atpakaļ un rada strāvu krustojumu spēku. Tāpēc daudzās mācībās maz pieminētas reinkarnācijas, lai tādējādi vairāk virzītu uz nākotni. Nevajag no jauna ierosināt izdzīvotas vibrācijas.

101.a

Varat skārt senās lietas, apziņā atvairot uzkrājumu kaitīgās nogulsnes.

102.

Tieksimies nākotnē. Patlaban pārdzīvojam bargas dienas. Briesmīgie nodarījumi atnesīs smago karmu. Šīs dienas milzis rītu var kļūt par punduri. Tā vētrās un jukās top izpirkta karma, un noliktie laiki piepildās. Pasaules notikumi veido mozaīku, kas pārredzama tikai no kalniem.